

Рівненський державний гуманітарний університет

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ
ФІЛОЛОГІЇ. ІНОЗЕМНІ МОВИ**

Збірник наукових праць

**Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету**

Випуск 1

Рівне – 2010

ББК 81.2
А – 43
УДК: 81'243

Актуальні проблеми сучасної філології. Іноземні мови: збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. Випуск 1. – Рівне: РДГУ, 2010. – 152 с.

Збірник наукових праць містить статті з теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Опубліковані матеріали можуть бути корисними для науковців, учителів, викладачів та студентів вищих навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Мороз Людмила Володимирівна

– кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович

– професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор Рівненського державного гуманітарного університету;

Вокальчук Галина Миколаївна

– доктор філологічних наук (Національний університет „Острозька академія”);

Гороть Євгенія Іванівна

– доктор філологічних наук, професор (Волинський національний університет ім. Лесі Українки);

Архангельська Алла Мстиславівна

– доктор філологічних наук, професор (Рівненський інститут слов'янознавства Київського славістичного університету);

Тищенко Олег Володимирович

– доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Шульжук Каленик Федорович

– доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Оляндер Луїза Костянтинівна

– доктор філологічних наук, професор (Волинський національний університет ім. Лесі Українки);

Павлова Ольга Іванівна

– кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Терещенко Тетяна Вікторівна

– кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Адах Наталія Арсенівна

– кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ніколайчук Галина Іванівна

– кандидат педагогічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Сербіна Тетяна Георгіївна

– кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №5 від 25.12.2009)

За достовірність фактів, дат, назв і т.п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

4. Пікун Л. дзеркальна гра набутками культури: романтична та постмодерністська модель (на матеріалі романів М.Шеллі «Франкенштейн або сучасний Прометей» і П.Зюскінда «Парфуми».
5. Історія одного вбивці) // Автореф. дис... канд. філол. наук.- К.:Національний лінгвістичний університет,2006.-С.9-10.
6. http://www.ksu.ru/science/news/lingv_97/n232.htm
7. Фуко Мішель. Що таке автор? // Слово Знак Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / Ред. М.Зубрицької.- Львів: Літопис,1996.- С.448.
8. Скоропанова Г. Русская постмодернистская литература. Учебн. пособие. Узд. 3-е.- М.: Флинта: Наука, 2001.- С. 61.
9. Хамітов Н.В. Звільнення від буденності: мистецтво як розв'язання суперечностей життя.- К.: Наукова думка, 1995.- С. 74.
10. Полная энциклопедия символов / Сост. В.Рошаль.- М.: АСТ; СПб: Сова, 2007.- С.172.
11. Зюскінд П. Парфуми:Історія одного вбивці. Роман / Перекл. з нім. – Харків: Фоліо, 2006. Тут і далі посилання на вказане видання, зазначатимуться лише сторінки.
12. Шамиссо А. Необычайные приключения Петера Шлемиля. - М.: 1955.
13. Вишняков Д. «Парфумер или история одного убийцы» Патрика Зюскинда // <http://planeta.rambler.ru/communiti/4tivo/>
14. Мифы народов мира. энциклопедия. В 2т.- Т.1.-М.: Советская энциклопедия,1980.- С.272.
15. Юнг К-Г. Человек- архетипное и самостное существо // Буржуазная философская антропология ХХ века.- М.: Наука, 1986.- С.246-249.

Резюме. В статтє делается попытка традиционно-мифологической интерпретации образа главного персонажа как закодированную мифологему тени в постмодернистском произведении.

Ключевые слова: литературное произведение, диапазон, беллетристика, феномен, интерпритация.

The summary. This article deals with tradition – mythological interpretation of main character's image as coded shade myth unit in the postmodern work.

Key words: literary work, diapason, belles-lettres, phenomenon, interpretation.

Одержано редакцією 28.10.2009

УДК: 82. 0 (100)

І.-М. Б.ТУРКО

ФУТУРИЗМ ТА ЙОГО ВИТОКИ У СВІТОВОМУ ЛІТЕРАТУРНОМУ ПРОЦЕСІ

Резюме. У статті висвітлюються особливості футуризму, його витоки та основні тези футуристичних маніфестів.

Ключові слова: футуризм, майбутнє, маніфест, Філіппо Томмазо Марінетті.

Яскравою сторінкою модерністської поезії початку ХХ століття є футуризм (від лат. – майбутнє) – авангардистська течія в літературі й мистецтві 10-30-х років ХХ століття, батьківщиною якої була Італія. У 1909 році італійський поет Філіппо Томмазо Марінетті друкує в паризькій газеті «Фігаро» перший маніфест футуризму. Через рік з'являються маніфести італійських художників (У.Бочонні, Л.Руссоло, Дж.Северіні) і музикантів (Б.Прателла). В цьому ж 1910 році Ф. Марінетті створює роман (до речі, єдиний футуристичний роман) «Мафарка-футурист», відомий як відображення політичної програми італійського футуризму. У 1912 році виходить антологія «Поети-футуристи», яку відкриває «Технічний маніфест футуристичної літератури». Його авторство належить тому ж Марінетті, що теоретично обґрунтовує формальні новачі митців-футуристів. Окрім Ф. Марінетті, до італійського футуризму належали Дж. П. Лучіні, К. Говоні, П. Буцці, А.Палацескі, А. Д'Альба та інші [2, 716].

Нові течії в мистецтві нерідко заявляють про своє виникнення публікацією художніх програм і, найчастіше, всіляко заперечують попередні «відкриття». В гучності подібних заяв представникам футуризму не було рівних. Це природно: сама назва «футуризм» (з латині – «майбутнє») говорила про наміри створити нове мистецтво, мистецтво майбутнього, прихильність до змін та про рішучу відмову від традицій [1, 24].

Саме маніфести «як жанр, що вмщує програму глобальної переробки Всесвіту», а також створення «всебічного типу поведінки», є найбільш адекватним вираженням італійського футуризму в галузі словесної творчості. Футуристська естетика, регламентована в маніфестах, базується на анти-традиційності. Футуризм відмовляється від художньої спадщини («Ми вщент рознесемо всі музеї, бібліотеки»), протиставляє старій культурі нову антикультуру («Стара література оспівувала лінощі думки, захопленим й бездіяльність. А ми оспівуємо зухвалий натиск, лихоманковий делірій, стройовий крок, небезпечний стрибок, ляпас і мордобій»). Якщо експресіоністи із жахом сприймають світ нової технічної цивілізації, то футуристи, навпаки, вважають, що «наш чудовий світ став іще більш чудовим — тепер у ньому є швидкість», а з красою реву гоночного автомобіля «не зрівняється ніяка Ніка Самофракійська». Крім цього, італійські авангардисти оспівують війну як «гігієну світу». «Хай живе війна, — проголошує Ф. Марінетті в „Першому маніфесті футуризму“, — лише вона може очистити світ. Хай живе озброєння, любов до Батьківщини, знищувальна сила анархізму, високі Ідеали знищення всього і вся!»

«Відвага, безстрашність, бунт будуть сущими елементами нашої поезії... Час і простір померли вчора. Ми вже живемо в абсолюті, бо ми вже створили скрізь присутню швидкість... В дійсності мистецтво не може бути нічим іншим, тільки насильством, жорстокістю і неправдою... Стоячи просто на вершині світу, ми ще раз кидаємо наш виклик зорям!.. У нас немає життя, а є лише одні спогади про славне минуле... Ми живемо в чудовому саркофазі, в якому герметично закрита кришка, щоб не проходило свіже повітря», - стверджував Марінетті. Ввести своїх співвітчизників на олімп сучасної європейської культури – ось те, що безумовно стояло за епатажно-крикливим тоном маніфесту.

Цей програмовий маніфест майже вповні вичерпує загальну ідеологію нового культурного напрямку. Ввести своїх співвітчизників на олімп сучасної європейської культури – ось те, що безумовно стояло за епатажно-крикливим тоном маніфесту. Група молодих художників з Мілану, а потім і інших міст відгукнулися на заклик Ф. Марінетті – і своєю творчістю і власними маніфестами. В усіх своїх творах, як теоретичних, так і художніх Ф. Марінетті, як і його прибічники, відкидав не лише художні, але й естетичні цінності минулого.

У другому маніфесті в березні 1909 р. Ф.Т. Марінетті поширює і інтерпретує первісну програму нового напрямку. «В нашій боротьбі - каже він - ми нехтуємо систематично всякою формою послуху, покірливості, наслідування; нехтуємо смаком дармоїдів і всякими розумними повільностями; поборюємо більшість зіпсовану силою, і плюємо на традиційну думку, як і на усі звичайні місця моралі і філософії. На літературному полі ми боремося за ідеал великої і могутньої наукової літератури, що вільна від будь-якої класифікації, від всякого педантичного пуризму, славила б найновіші відкриття... Наша поезія є поезією есенціальною й наскрізь бунтарською проти утертих форм. Треба знищити «рельси» вірша, висадити у повітря «мости» вже сказаного і пустити «паровики» нашого натхнення навмання, на зустріч безмежним полям Нового і Майбутнього! Краще велична катастрофа, ніж одноманітний біг, який повторюється щодня!» [3, 117].

У маніфесті Ф.Т. Марінетті «Людина помножена на царство машини» апостол майбутнього людського типу подає портрет цього типу і способи його створення. «Ми, - пише він, - розвиваємо і проголошуємо велику нову ідею, що пульсує в сучасному житті: ідею механічної краси, і тому ми славимо любов машини, цю любов, яка ми бачили, зоріла на щоках механіків, запорошених вугіллям» [4, 81].

На думку автора, людина завтрашнього мусить сама стати машиною: суть свої функції ідентифікувати з функціями машини. «Треба, отже, - пише він далі приготувати близьке і неминуче ототожнення чоловіка з мотором, облеглиючи і вдосконалюючи невпинне чергування інтуїції, ритму, інстинкту і металічної дисципліни, яких рішуче не розуміє і не знає більшість, а тільки відчують ясніші духи [3, 118].

У своєму маніфесті «Технічний маніфест футуристичної літератури» Ф. Марінетті в одному місці каже: «Треба щодня пливати на Вівар Мистецтва! Ми входимо в безмежні країни вільної інтуїції. Після вільного вірша ось вам врешті слова не зв'язані!» «Поети футуристи! Я навчив вас ненавидіти бібліотеки і музеї, щоб вас підготувати до ненависті інтелігенції, пробуджуючи у вас божу інтуїцію, характеристичний дар латинських рас». А у статті «Знищення складні, уява без дротів, слова не зв'язані» він говорить: «Футуризм ґрунтується на цілковитому оновленні людської вразливості, яку спричинили великі наукові відкриття. Ці, що сьогодні слугують телеграфом, телефоном, і грамофоном». Вони, на думку автора, створили серед інших і такі прояви: 1) прискорення життя, яке сьогодні має швидкий ритм, 2) страх перед старим і відомим та любов нового непередбаченого, 3) жах перед спокійним життям і приємність небезпеки, 4) знищення змісту відчуття позаземного, 5) збільшення і необмеженість людських змагань і бажань, 6) ніби рівність чоловіка і жінки, 7) обезцінення любові, сентименталізму і розкоші, 8) модифікування патріотизму, який зводиться сьогодні до торговельної, промислової і мистецької солідарності народу, 9) фінансову вразливість [3, 117].

Констатуючи всі зміни в психіці сучасної людини, Ф. Марінетті намагається застосувати до неї сьогоднішню поезію і ставить до техніки літературної творчості ось такі вимоги: 1) треба розміщувати іменники навмання, як вони зродились; 2) треба вживати дієслова в інфінітиві; 3) треба знищити прикметник; 4) треба так само знищити прислівник; 5) усунути частки: як, котрий, такий, схожий; 6) для зазначення рухів і напрямків вживати математичні знаки: + - x : < > і музичні знаки; 7) збагатити і поширити аналогії, творючи ряди аналогій; 8) треба знищити в літературі «я», тобто свою психологію; 9) треба ввести в письменстві три елементи: гомін, вагу, запах [2; 83].

Непримирим ворогом Ф. Марінетті є «я», котре, як він каже, «поети описували, оспівували, аналізували аж по сьогоднішній день». Щоби його позбутися, треба покинути звичку оживлювати й анімувати природу, приписуючи людські почуття і змагання звірятам, рослинам, воді, скелям і хмарам. Натомість треба швидше висловлювати незмірно мале, що нас оточує, незрозуміле, невидиме, рух атомів, усі гіпотези і усі царства відкриті ультрамікроскопією. Сам автор заводить для усіх слів, що висловлюють безконечно мале і життя молекул, курсив при їх транскрипції. Далі радить поет обмежити вживання прикметника, бо він є перепорою інтуїції. На його думку прикметники треба вважати радше залізничний сигналами або семафорами, котрі служать для стримування розгону, або спиняють біг аналогій. І тому він ставить прикметник ізольованим, або у скобках, роблячи його таким чином своєрідним абсолютним, ширшим і могутнішим, ніж звичайний, іменником. Дієслово в інфінітиві, на думку Ф. Марінетті, заперечує існування періоду і не дозволяє стильово зупинитися на означеному місці. Дієслово в інфінітиві є округле і біжить як колесо, коли інші способи і часи дієслова є трикутниками, квадратами або овалами.

Не забуває новатор також про друкарську реформу. Осудивши дотеперішнє вживання добірного паперу, орнаментних прикрас, епіграфів, римських цифр, Ф.Т. Марінетті радить вживати на тій самій

сторінці кілька барв і навіть до 20 різних друкарських шрифтів, щоб досягти подвоєння експресивної сили слів.

Ф.Т. Марінетті та його соратники прагнули також до синтезу різних мистецтв (насамперед літератури й живопису). Вони вдаються до звуконаслідування, шукають нові засоби виразності (як звукові, так і графічні), мріють створити книгу, яка б навіть своєю зовнішньою формою могла впливати на людину.

Починаючи з "Маніфесту футуризму" (1909), італійські футуристи заявили про повний, абсолютний розрив із традиційною культурою, стверджували естетику сучасної, урбаністичної цивілізації з її динамікою, імморалізмом; прагнули передати, зафіксувати свідомість «людини натовпу», хаотичний пульс технізованого «інтенсивного життя», миттєвої зміни подій та хвилювань. Але їхнє експериментаторство, пошуки нових засобів мовної виразності (т. зв. «вільний» синтаксис, звуконаслідування тощо) були, за влучним висловом відомого філолога Романа Якобсона, «реформою в жанрі репортажу, а не в царині поетичної мови» [5, 119].

Футуристи (а були вони переважно поетами) багато експериментували, передусім у царині форми. Так, ледь не емблемою російського футуризму стала відома "драбинка" Маяковського. Цей прийом використовували також українські футуристи. Хоча подібні поетичні вправи робилися і до цього, зокрема французом Стефаном Малларме, все одно ця "драбинка" була для того часу незвичною, сприймалася як атрибут поезії майбутнього. Цікавила футуристів і т. зв. візуальна (зорова) поезія. Вірші писалися у формі якогось малюнка. Зараз такі вірші можна знайти передусім у дитячих журналах. Були спроби "обіграти" шрифти, авторський почерк. Іноді принципово ігнорувалися пунктуаційні знаки тощо.

Отже, футуризм - одна з головних авангардистських течій початку ХХ ст., яка набула найбільшого розвитку в Італії та Російській імперії (в т.ч. в Україні, її тогочасній складовій). Ідеї футуризму, що сформувалися в просторових мистецтвах (живопис, скульптура), перейшли і в літературу, театр, музику, кінематограф.

ЛІТЕРАТУРА

1. История зарубежной литературы ХХ века (1917-1945): Учебник для филолог. спец. университетов/Под ред. проф. Л.Г.Андреева. – 2е изд. – М.: Высшая школа, 1980.
2. Літературознавчий словник-довідник /Р.Т.Гром'як, Ю.І.Ковалів та ін. – К.: ВЦ «Академія», 1997.
3. Карманський П. Футуризм//Сучасність. – 2004. - №5. – С.115-127.
4. Ковбасенко Ю.І. Поняття про футуризм, його естетичні засади та експериментаторство у царині поезії//Тема. – 1999. - №2. – С.80-84.
5. Чайковский Б. Світовий світ поезії. – К.: Обереги, 2003.

Резюме. В статтє освещаются особенности футуризма, его истоки и основные тезы футуристических манифестов.

Ключевые слова: футуризм, будущее, манифест, Филиппо Томмазо Маринетти.

The summary. The article describes futurism's peculiarities, its origin and main thesis of futurism manifests.

Key words: futurism, future, manifest, F.T.Marinetti.

Одержано редакцією 26.10.2009

УДК: 82-94

О.Ю. КОРОЛЬ

З ІСТОРІЇ ДОСЛІДЖЕННЯ ХУДОЖНЬОЇ БІОГРАФІЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Резюме. Стаття присвячена короткому огляду основних етапів становлення та розвитку художньої біографії як окремого жанру літератури. Автор аналізує найгрунтовніші методологічні дослідження художньої біографістики.

Ключові слова: методологія, жанр, художня біографія, біографічний роман, факт, вимисел.

Художня біографія має велику та багату історію. „Жанр живе теперішнім, але завжди пам'ятає (курсив автора – К.О.) своє минуле, свій початок”, - писав М.Бахтін [1, 51]. Цікавість до життя видатної людини властивий ще глибокій давнині.

Задля розкриття сутності жанру видається за необхідне розвернутись до його витоків, оскільки неможливо розкрити специфіку жанру, не беручи до уваги ранні етапи його становлення, не розглянувши питання його генези.

Об'єктом розгляду даної статті є найбільш ґрунтовні методологічні дослідження художньої біографічної літератури. Автор ставить перед собою мету, узагальнивши і систематизувавши літературознавчі роботи з питання жанрової природи художньої біографії, довести, що художня біографія є самостійним літературним жанром, що постійно еволюціонує.

На думку К.Грома, до ХХ ст. біографічний жанр не мав чіткого поділу на види, які б суттєво розрізнялись, але з початку ХХ ст. твори подібного типу отримали надзвичайно широке розповсюдження і багатоманітність типів – від життєписів біблійних діячів, створених Ренаном, до життєписів діячів літератури, мистецтва, революційно-визвольних рухів [7, 29]. Полемічність цього твердження є очевидною. Передумови виникнення художніх біографій сягають глибокої давнини, оскільки ще до зародження писемності у творах

ЗМІСТ

<i>Рогозя А.М. Кропивко І.М. Данілова Н.Р.</i> З історії розвитку каталонської поетичної школи.	3
<i>Миронюк В.М.</i> Діалогічність автора і героя в малій прозі марка черемшини.	7
<i>Михальчук Н.О.</i> Лінгвальні засоби вираження індивідуального стилю автора у прозі Р.Баха.	12
<i>Нестерук В.М.</i> Постмодерністська деконструкція як поєднання текстуальних стратегій.	20
<i>Сербина Т.Г.</i> Речевая агрессия в политическом дискурсе СМИ.	24
<i>Палій В.П.</i> Національно-культурні особливості фразеологічних одиниць із соматичним компонентом у французькій та українській мовах.	27
<i>Козіцька О.А.</i> Функціональний діапазон вставних одиниць у сучасних українських художніх та публіцистичних текстах.	29
<i>Замашина С.М.</i> Особливості лексичного складу англійської мови за межами сполученого королівства.	34
<i>Ярута Н.П.</i> Особливості американської документальної літератури хіх століття.	38
<i>Мороз Л.В.</i> Особистісний пошук життєвих цінностей в романі «Тріумфальна арка».	41
<i>Мороз Л.В.</i> Роман-сповідь "Чорний обеліск": особистісне осмислення історії людства і життя людини.	45
<i>Воробйова І.А.</i> Власні імена у творах Агати Крісті.	52
<i>Воробйова І.А.</i> Власні імена в англійських та українських фразеологізмах.	57
<i>Воробйова Л.М.</i> Національно-культурна семантика фразеологізмів з опорним компонентом "Серце" (на матеріалі української, російської та англійської мов).	62
<i>Зубілевич М.І., Бігунова С.А.</i> Importance of listening comprehension skills.	65
<i>Купчик Л.Є.</i> компаративний аналіз семантичного аспекту фразеологічних одиниць з компонентом «вода» (на матеріалі німецької, англійської та української мов).	71
<i>Косолапов В.І.</i> Портрети британських лексикографів: Ерік Партрідж і Майкл Ранделл.	75
<i>Цаль Т.В.</i> Лексико-семантичні трансформації англо-українського перекладу фахової лексики з економіки.	79
<i>Синевич Б.М.</i> Мистецтво як джерело національної екзистенції письменників "Празької школи".	82
<i>Франчук О.Є.</i> Debate Techniques for Exploring True Stories behind Jonathan Swift's Satire. (Part 1).	87
<i>Миколайчук А.І.</i> Південне мовлення у романній прозі У. Фолкнера.	92
<i>Самковська А.С.</i> Англійськомовний політичний дискурс як об'єкт лінгвістичних студій.	99
<i>Хмель В.А.</i> Міфологема тіні у романі патріка зюскінда «Парфуми».	103
<i>Турко І.-М.Б.</i> Футуризм та його витоки у світовому літературному процесі.	107
<i>Король О.Ю.</i> З історії дослідження художньої біографічної літератури.	109
<i>Олексійчук Ю.В.</i> Однослівні інтернет-протологізми в словниковому запасі сучасної англійської мови.	115
<i>Кузло Н.М.</i> Особливості перекладу термінів освітньої галузі.	121
<i>Старух О.В.</i> Поняття „Жіноча ідентичність” у світлі гінокритичних теорій.	126
<i>Джава Н.А.</i> Handlungsorientierter Fremdsprachenunterricht: Wie geht das in der Praxis? (Aus der Praxis - für die Praxis)	129
<i>Липиніна О.Л.</i> Didaktische Überlegungen zur „Hauslektüre"	134
<i>Грипич С.Н.</i> Проблематика творів Марка Твена у контексті американської літератури доби реалізму.	138
<i>Поліщук О.С.</i> До питання про тпологію фразеологічних одиниць в англійській мові.	140
<i>Поліщук О.С.</i> Національна специфіка структурно-семантичної моделі фразеологічної одиниці (на матеріалах англійської та української літератури).	145
<i>Відомості про авторів.</i>	149

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЇ. ІНОЗЕМНІ МОВИ

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Випуск 1

Відповідальний редактор збірника Мороз Л.В.
Відповідальний за підготовку збірника до видання Ніколайчук Г.І.
Технічний редактор Котяж О.
Комп'ютерна верстка Кречмаровський В.Л.

Підписано до друку 25.12.2009 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 25,02. Обл. вид. арк. 29,1. Замовлення № 85/1. Наклад 120.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

А – 43 **Актуальні проблеми сучасної філології. Іноземні мови: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. Випуск 1.— Рівне: РДГУ, 2010. — 152 с.**

ISBN 966 — 7281 — 10 — 01.

Збірник наукових праць містить статті з теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Опубліковані матеріали можуть бути корисними для науковців, учителів, викладачів та студентів вищих навчальних закладів.

УДК: 81'243

ББК 81.2